

چکیده

استان قزوین با داشتن جاذبه‌های زیستی بسیار زیبا در کنار جاذبه‌های تاریخی و اقلیمی، موقعیت گذرگاهی و مجاورت با قطب‌های جمعیتی کشور از مهمترین قطب‌های جذب گردشگری محسوب می‌شود. هدف این تحقیق امکان‌سنجی مناطق مناسب گردشگری زمستانه در این استان است. داده‌های مورد استفاده در تحقیق شامل داده‌های اقلیمی ۱۴ ایستگاه هواشناسی و ۱۵ ایستگاه برف‌سنجی، تصاویر ماهواره‌ای سطح پوشش و عمق برف در بازه زمانی ۲۵ ساله (۲۰۱۵-۱۹۹۰) در ماههای آذر لغایت فروردین و داده‌های توپوگرافی مانند کاربری اراضی، میزان شیب و جهت شیب است. همچنین از داده‌های عوارض سطح زمین مانند فاصله از رودخانه، جاده و روستا برای مکان‌یابی استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات داده‌ها از مدل تحلیل سلسله‌مراتبی AHP و نرم‌افزار GIS استفاده شده است. نتایج حاصل از مدل ۶۳ سایت برفگیر در شمال و جنوب استان را مکان‌یابی نمود. در نهایت با تجزیه و تحلیل ویژگی‌ها و تحلیل فضایی ۶۳ مکان و در نظر گرفتن شاخص‌هایی مانند سطوح برفگیر ۸ مکان انتخاب گردید. به نظر می‌رسد از این ۸ سایت برنامه‌ریزی بر روی ۵ سایت کامان، زرشک، سیمیار، آوه و جوتان دارای توجیه اقتصادی است.

واژگان کلیدی: قزوین، گردشگری زمستانه، مدل AHP، GIS